

STANOVISKO EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY**z 20. novembra 2018****k návrhu smernice o správcoch úverov, nákupcoch úverov a vymáhaní kolaterálu****(CON/2018/54)**

(2018/C 444/06)

Úvod a právny základ

Európska komisia prijala 14. marca 2018 návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o správcoch úverov, nákupcoch úverov a vymáhaní kolaterálu (ďalej len „navrhovaná smernica“) ⁽¹⁾. Podľa názoru Európskej centrálnej banky (ECB) patrí navrhovaná smernica do oblasti jej pôsobnosti, a rozhodla sa uplatniť svoje právo predložiť stanovisko, ako je ustanovené v článku 127 ods. 4 druhej vete a v článku 282 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Právomoc ECB vydať stanovisko je založená na článku 25 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, podľa ktorého môže ECB poskytovať rady Rade a Komisii týkajúce sa rozsahu platnosti a plnenia právnych predpisov Únie o stabilite finančného systému a úloh zverených ECB podľa článku 127 ods. 6 zmluvy, ktoré sa týkajú obozretného dohľadu nad úverovými inštitúciami. V súlade s článkom 17.5 prvou vetou rokovacieho poriadku Európskej centrálnej banky Rada guvernérov prijala toto stanovisko.

1. Všeobecné pripomienky

- 1.1. ECB je silným zástancom rozvoja sekundárnych trhov pre bankové aktíva a zvlášť pre nesplácané úvery, ako sa uvádza v akčnom pláne Rady Európskej únie pre riešenie nesplácaných úverov v Európe ⁽²⁾. V súvislosti s veľkým objemom nesplácaných úverov, ktoré zostávajú v bilancii niektorých európskych úverových inštitúcií, a ako súčasť komplexného riešenia problému nesplácaných úverov ⁽³⁾, môže rozvoj sekundárnych trhov prispieť k zníženiu objemu nesplácaných úverov. Dobre fungujúce sekundárne trhy môžu do budúcnosti zabrániť zvyšovaniu objemu nesplácaných úverov ⁽⁴⁾.
- 1.2. Dobre fungujúci sekundárny trh môže mať navyše pozitívny účinok na finančnú stabilitu tým, že by mohol uľahčiť presun rizík spojených s nesplácanými úvermi z bilancii úverových inštitúcií. Skutočnosť, že v bilanciách úverových inštitúcií je významný objem nesplácaných úverov, znižuje schopnosť týchto inštitúcií plniť ich funkciu poskytovateľov úverov pre reálnu ekonomiku a je prekážkou operačnej flexibility a celkovej ziskovosti, ktoré sú nevyhnutné pre dobre fungujúci bankový sektor. Je nevyhnutné, aby právna úprava týkajúca sa sekundárnych trhov umožňovala účinný presun nesplácaných úverov z bilancii úverových inštitúcií ⁽⁵⁾.

2. Konkrétne pripomienky**2.1. Požiadavky na podávanie správ**

V navrhovanej smernici sa stanovuje viacero požiadaviek na podávanie správ pre správcov úverov, nákupcov úverov a úverové inštitúcie. Napríklad nákupca úverov alebo prípadne jeho zástupca je povinný oznámiť úmysel priamo vymáhať nárok zo zmluvy o úvere príslušným orgánom členského štátu, v ktorom má bydlisko alebo je usadený nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca ⁽⁶⁾. Nákupca úveru alebo prípadne jeho zástupca, ktorý prevádza zmluvu o úvere na iného nákupcu úveru, je povinný informovať príslušné orgány o prevode, totožnosti a adrese nového nákupcu úveru a prípadne aj jeho zástupcu ⁽⁷⁾. Zákonodarcovia Únie by mali starostlivo zvážiť, či tieto požiadavky na poskytovanie správ nebudú brániť účinnému fungovaniu sekundárneho trhu pre nesplácané úvery vzhľadom na skutočnosť, že významná záťaž spojená s podávaním správ by mohla odradiť nových záujemcov o vstup na trh, alebo by mohla mať za následok duplicitu údajov pre príslušné orgány.

⁽¹⁾ COM(2018) 135 final.

⁽²⁾ Pozri tlačovú správu Rady z 11. júla 2017 „Záver Rady o akčnom pláne riešenia nesplácaných úverov v Európe“ dostupný na webovom sídle Rady <http://www.consilium.europa.eu>.

⁽³⁾ Pozri napríklad oddiel B v dokumente ECB s názvom *Financial Stability Review* z novembra 2017, dostupný na webovom sídle ECB <https://www.ecb.europa.eu>.

⁽⁴⁾ Pozri odsek 22.1 stanoviska CON/2018/31. Všetky stanoviská ECB sa uverejňujú na jej webovom sídle.

⁽⁵⁾ Pozri odsek 22.2 stanoviska CON/2018/31.

⁽⁶⁾ Pozri článok 18 ods. 1 navrhovanej smernice.

⁽⁷⁾ Pozri článok 19 ods. 1 navrhovanej smernice.

2.2. Technické predpisy týkajúce sa údajov o nesplácaných úveroch

Navrhovaná smernica udeľuje Európskemu orgánu pre bankovníctvo (EBA) mandát vypracovať návrh vykonávacích technických predpisov stanovujúcich formáty, ktoré majú používať veritelia, ktorí sú úverovými inštitúciami, pri poskytovaní podrobných informácií o svojich expozíciách voči kreditným rizikám v bankovej knihe na preverenie, finančné hĺbkové preskúmanie a ocenenie zmluvy o úvere ⁽¹⁾.

ECB v tejto súvislosti uvádza, že nariadenie (EÚ) 2016/867 ⁽²⁾ zavádza nový súbor údajov s podrobnými informáciami o jednotlivých bankových úveroch v eurozóne. Cieľom zavedenia tohto súboru údajov je poskytnutie podrobných údajov za všetky členské štáty eurozóny, ktoré sú v plnom rozsahu porovnateľné, pretože sú založené na zosúladených pojmoch a ich vymedzeniach. Vzhľadom na tento najnovší vývoj v oblasti regulácie je dôležité, aby vzory na poskytovanie údajov vypracované EBA zohľadňovali zber podrobných údajov o úveroch a kreditnom riziku alebo iné relevantné iniciatívy s cieľom zabezpečiť, že nepríde k zdvojovaniu úsilia, ako aj minimalizovať požiadavky na poskytovanie správ pre úverové inštitúcie.

2.3. Zhromažďovanie údajov príslušnými orgánmi v súvislosti s mechanizmom zrýchleného mimosúdneho vymáhania kolaterálu

Navrhovaná smernica ukladá príslušným orgánom, ktoré vykonávajú dohľad nad úverovými inštitúciami, aby každoročne zhromažďovali od veriteľov informácie o počte zabezpečených zmlúv o úvere, ktoré sa vymáhajú prostredníctvom zrýchleného mimosúdneho vymáhania kolaterálu, a o lehotách takéhoto vymáhania vrátane: a) počtu konaní začatých, prebiehajúcich a realizovaných vrátane tých, ktoré sa týkajú hnutelného majetku a tých, ktoré sa týkajú nehnuteľného majetku; b) trvania konaní od oznámenia po vyrovnanie zabezpečených prostredníctvom speňazenia (verejný predaj, súkromný predaj alebo privlastnenie); c) priemerných nákladov na každé konanie v EUR a d) mier vyrovnania. Členské štáty budú povinné zlúčiť tieto údaje, zo súhrnných údajov zostaviť štatistiku a túto štatistiku oznámiť Komisii ⁽³⁾. V prípadoch, keď je príslušným orgánom pre dohľad nad úverovými inštitúciami ECB, je právny základ pre úlohy ECB týkajúce sa prudenciálneho dohľadu ustanovený v článku 127 ods. 6 zmluvy, podľa ktorého môže Rada poveriť ECB osobitnými úlohami, ktoré sa týkajú politiky obozretného dohľadu nad úverovými inštitúciami. Vzhľadom na skutočnosť, že sa zhromažďovanie uvedených informácií týka účinnosti mechanizmu zrýchleného mimosúdneho vymáhania kolaterálu a nie prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, je potrebné, aby zákonodarcovia Únie ustanovili, že úloha zhromažďovať takéto informácie by nemala byť zverená ECB.

V prípade, ak ECB odporúča zmenu navrhovanej smernice, je navrhované znenie príslušných zmien uvedené spolu s odôvodnením v osobitnom technickom pracovnom dokumente. Technický pracovný dokument je dostupný v anglickom jazyku na webovom sídle ECB.

Vo Frankfurt nad Mohanom 20. novembra 2018

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Pozri článok 14 ods. 1 navrhovanej smernice.

⁽²⁾ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/867 z 18. mája 2016 o zbere podrobných údajov o úveroch a kreditnom riziku (ECB/2016/13) (Ú. v. EÚ L 144, 1.6.2016, s. 44).

⁽³⁾ Pozri článok 33 navrhovanej smernice.